

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2017. március

200 Ft

Ferenc pápa nagyböjti üzenete

Az Ige és a másik ember

Kedves Testvérek!

A nagyböjt egy új kezdet, olyan út, amely elvezet a biztos célhoz, a feltámadáshoz, húsvét-hoz, amikor Krisztus győzedelmeskedik a halál felett. Ebben az időszakban mindig erős indítást kapunk a megtérésre. A keresztény arra kap meghívást, hogy „teljes szívvel” (vö. Jo 2,12) térjen meg az Úrhoz, ne elégedjen meg a közepszerű élettel, hanem növekedjen az Úr barátságában. Jézus a mi hűséges barátunk, aki soha nem hagy bennünket cserben, hiszen még akkor is, ha bűnt követünk el, ő türelmesen várja, hogy visszatérjünk hozzá, és e várakozással kifejezi, hogy meg akar nekünk bocsátani.

A nagyböjt kedvező időszak arra, hogy intenzívebbé tegyük lelki életünket azon eszközök segítségével, amelyeket az Egyház felkínál számunkra: a böjttel, az imádsággal és az alamizsnaadás révén. Mindezek alapja az Isten Igéje, amit ebben az időszakban jóval nagyobb odafigyeléssel kell hallgatnunk és megfontolnunk. Itt most szeretném külön kiemelni a gazdagról és a szegény Lázárról szóló pél-

dabeszédet (vö. Lk 16,19–31).

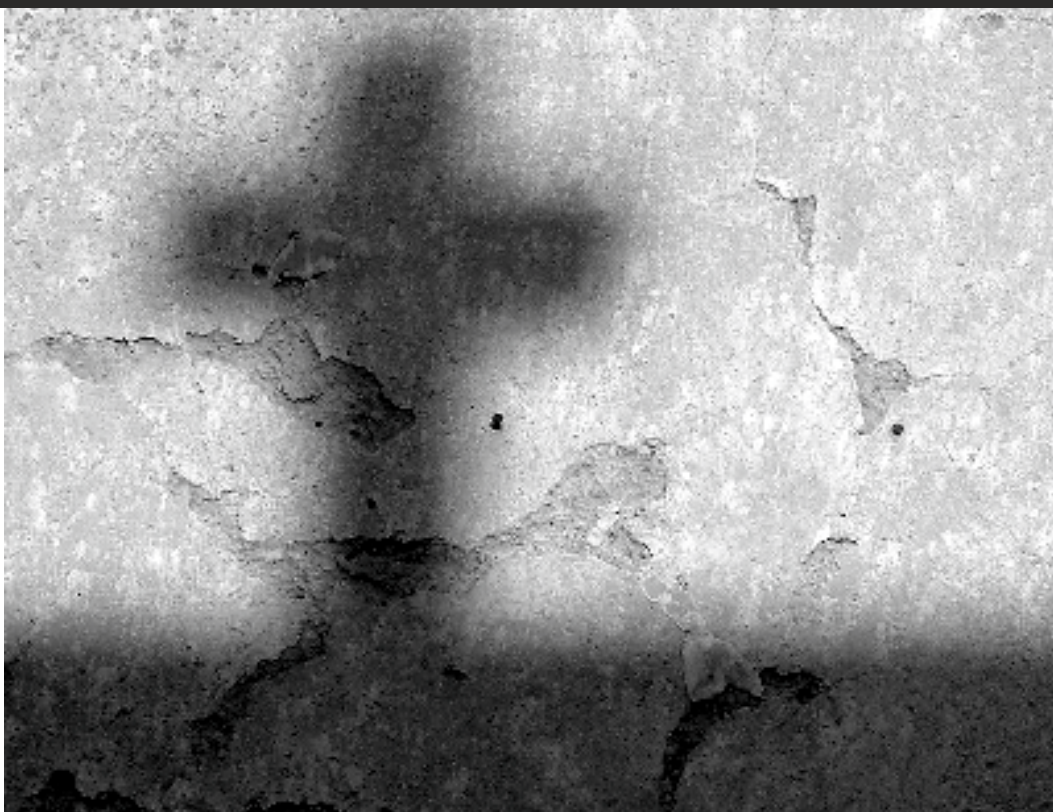
Engedjük, hogy megihlessen bennünket ez a jelentős részlet, amely kulcsot kínál ahhoz, hogy meglássuk általa, miképpen kell cselekednünk, hogy eljussunk a valódi boldogságra és az örök életre, figyelmeztetve minket az őszinte megtérésre.

1. A MÁSIK EMBER: AJÁNDÉK

A példabeszéd azzal kezdődik, hogy bemutatja a két főszerep-

lőt, ám a szegény Lázárról kapunk csak pontosabb leírást: kétségbeejtő helyzetben van, már fel sem bír kelni, a gazdag kapujában fekszik, és azokat a morzsákat eszi, amelyek ennek asztaláról elé hullanak. Testét mindenütt sebek borítják, és a kutyák nyaldossák ezeket (vö. Lk 16,20–21). A helyzet tehát nyomasztó: Lázár mélyre süllyedt, és megalázó helyzetben találja magát.

A jelenet még drámaibb, ha azt is tekintetbe vesszük, hogy

a szegényt Lázárnak nevezik: e név ígéreteket hordoz, hiszen azt jelenti: „Isten megsegít”. Ez a szereplő tehát nem névtelen valaki, pontos leírásunk van róla, és olyan emberként áll előttünk, akihez személyes történetet csatolhatunk. A gazdag számára ő szinte láthatatlan, a mi számunkra azonban ismert, közel állónak érezzük, saját arc van: ajándék, felmérhetetlen értékű gazdagság, az Isten által akart, szeretett lény, akiről meg is emlékezik – még ha kézzelfogható állapota olyan is, mint ha emberi szemét volna.

Lázár azt tanítja a számunkra, hogy a másik ember ajándék. A másik emberhez való helyes viszonyunk abban áll, hogy hálával felismerjük értékét. A gazdag ember kapujában fekvő szegény sem útban lévő akadály csupán, hanem felszólítás a megterésre, az élete megváltoztatására. E példabeszéd először is arra szólít fel bennünket, hogy nyissuk meg a szívünk ajtaját a másik ember előtt, mivel min-

den ember ajándék, legyen az a szomszédunk vagy akár egy szegény ismeretlen.

A nagyböjt megfelelő idő rá, hogy kinyissuk az ajtónkat minden szükségét szenvedő ember előtt, és felismerjük benne Krisztus arcát. Mindnyájan találkozunk utunkon ilyen emberekkel. Minden élet, amely utunkba akad, érdemes arra, hogy befogadjuk, tiszteljük, szeressük. Isten Igéje segít nekünk, hogy felnyissa a szemünket, és be tudjuk fogadni és szeretni tudjuk az életet, főként a törékeny életet. Ám ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, komolyan kell vennünk azt is, amit az evangélium a gazdag emberrel kapcsolatban mond el.

2. A BŰN ELVAKÍT

A példabeszéd kendőzetlenül megmutatja azokat az ellentmondásokat, amelyek között a gazdag ember él (Lk 16,19).

Neki, a szegény Lázárral ellentétben nincsen neve, csak „gazdag”-ként jellemzik. Jólétét mutatják a ruhák, amelyeket visel, a túlzott luxus. A bíbor ugyanis értékesebb volt ekkor az aragnál és az ezüstnél is, és ezt fenntartották az istenségek (vö. Jer 10,9) és a királyok (vö. Bír 8,26) számára. A patyolat olyan különleges lenvászon volt, amely viselőjét szinte szakrális jeggyel látta el.

Ennek az embernek a gazdagsága tehát túlzó, már csak azért is, mert mindennap, szokása szerint közszemlére teszi. „Mindennap nagy lakomát rendezett” (vö. Lk 16,19). Azt látjuk rajta drámaian, hogy valakit teljesen megront a bűn, három egymást követő lépésben: a pénz szeretete, a hiúság és a gőg.

Pál apostol azt állítja: „Mind den baj gyökere ugyanis a pénz utáni sóvárgás” (1Tim 6,10). Ez az ember megromlásának fő oka, és az irigység, a veszekedés és gyanakvás forrása. A pénz képes átvenni fölöttünk az uralmat, olyannyira, hogy egyed-uralkodó bálványunkká válik. Ahelyett, hogy eszköz volna, amellyel jól cselekedhetünk és gyakorolhatjuk a mások iránti szolidaritást, a pénz az önzés logikájának szolgájává tehet minket és az egész világot, nem hagy teret a szeretetnek, és meggátolja a békét.

A példabeszéd megmutatja azt is, hogy a gazdag embert a kapzsiság hiúvá is teszi. Személyiségét a látszatokban jeleníti meg, abban, hogy másoknak megmutatja, mi mindent engedhet meg magának. Ám a látszat a belső üresség álcája. Élete a külsőségek rabja, a lét legfel-

színesebb és legátmenetibb dimenziójáé (vö. Evangélii gaudium, 62).

Ennek az erkölcsi züllésnek legmélyebb lépcsőfoka a gőg. A gazdag ember úgy öltözködik, mintha király lenne, utánozza egy istenség viselkedését, elfeledve azt, hogy egyszerű halandó. A gazdagság szeretete által megromlott ember számára nem létezik más mint a saját énje, és ezért az őt körülvevő személyek nem lépnek be a látóterébe. A pénzhez való ragaszkodás gyümölcse tehát egyfajta vakság: a gazdag nem látja az éhes, sebekkel borított és megalázottságában elesett szegény embert.

Ha ezt a szereplőt vizsgáljuk, megértjük, hogy az evangélium miért ítéli el ilyen világosan a pénz szeretetét: „Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, a Mammonnak is” (Mt 6,24).

3. AZ IGE AJÁNDÉK

A gazdagról és a szegény Lázáról szóló evangéliumi rész segít bennünket abban, hogy jól felkészüljünk a közelgő húsvétra. Hamvazószerda liturgiája nagyon drámai módon arra figyelmeztet bennünket, hogy mi is éljük át hasonlóan azt, amit a gazdag ember tesz. A pap, amikor homlokunkra rajzolja a keresztet a hamuval, ezeket a szavakat ismétli: „Emlékezz, ember, hogy porból vagy és porrá leszel!” A gazdag és a szegény ember ugyanis egyaránt meghal, és a példabeszéd nagyobbik

része már a másvilágon zajlik. A két főszereplő hirtelen rádöbben: „semmit sem hoztunk erre a világra, s nem is vihetünk el semmit” (1Tim 6,7).

A mi pillantásunk is a túlvilágra szegeződik, ahol a gazdag ember hosszas párbeszédet folytat Ábrahámval, akit „atyjának” nevez (Lk 16,24.27), s ezzel megmutatja, hogy ő is Isten népéhez tartozik. Ez életét még elmentmondásosabbá teszi, hiszen eddig semmit sem tudtunk meg Istennel való kapcsolatáról. Életében nem volt hely Isten számára, az egyetlen isten ő maga volt saját maga számára.

Csak a túlvilági gyötrelmek között ismeri fel a gazdag ember Lázárt, és azt szeretné, hogy a szegény enyhítse kínjait egy kis vízzel. Hasonló dolgokat kér Lázártól, amelyeket a gazdag meg tudott volna tenni, ám soha nem tett meg. Ábrahám azonban elmagyarázza neki: „Emlékezzél csak vissza, hogy milyen jó dolgod volt életedben, Lázárnak meg hogy kijutott a rosszból. Most tehát neki itt vigasztalásban van része, a te osztályrészed pedig a gyötrelmem” (Lk 16,25). A túlvilágon valamiképpen helyreáll az igazság, és az életben elszenvedett gyötrelmeket kiegyenlítik a jó dolgok.

A példabeszéd folytatódik, és így üzenetet hordoz minden keresztény számára. A gazdag ugyanis, akinek élnek még testvérei, azt kéri Ábrahámval, hogy küldje el ezekhez Lázárt, hogy az figyelmeztesse őket, ám Ábrahám így válaszol: „Van Mózesük és vannak prófétáik. Azokra hallgassanak” (Lk 16,29). És a gazdag ember ellenvetésére meg is erősíti: „Ha Mózesre és a

prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül támad fel valaki, annak sem hisznek” (Lk 16,31).

Ilyen módon előttünk áll a gazdag ember igazi problémája: rossz sorsának eredete abban áll, hogy nem hallgatja meg Isten ígétjét; ezért nem szereti már Istent, és ezért veti meg felebarátját. Isten Igéje élő erő, amely képes kiváltani a megtérést az ember szívében és a személyt ismét Isten felé fordítani. Ha bezárjuk szívünket Isten nekünk szóló ajándéka előtt, következőképpen testvérünk előtt is zárva marad a szívünk.

Kedves Testvérek! A nagybőjt alkalmas idő arra, hogy megújuljunk az Ő Igéjében, a szentségekben és a felebarátainkban élő Krisztussal való találkozásban. Az Úr, aki a pusztában eltöltött negyven nap alatt legyőzte a Kísértő cseleit, megmutatja nekünk, hogy melyik úton járunk. Vezessen minket a Szentlélek a valódi megtérés útján, hogy újra felfedezzük Isten Igéjének ajándékát, megtisztuljunk a látásunkat elvakító bűneinktől, és Krisztust szolgáljuk a szükségét szenvedő testvéreinkben. Bátorítok minden hívőt, hogy e lelki megújulást mutassák ki azokban a nagybőjti gyakorlatokban, amelyeket az egyházi szervezetek kezdeményeznek szerte a világban, hogy növekedjen a találkozás kultúrája az emberiség egyetlen nagy családján belül. Imádkozzunk egymásért, hogy Krisztus győzelmében részesedve képesek legyünk megnyitni kapuinkat a gyengék és a szegények előtt. Így tudjuk majd húsvét örömét teljesen megélni és tanúskodni róla.

Grácián Testvér

„A Te Arcodat keresem Uram!”

A Szent Arc ünnepe hamvazószerda előtti napon, húshagyó kedden van. A nagyböjti szent időszak kezdetén nagyon jó és aktuális Krisztus Urunkra tekintenünk. Ő megadta a példát az elvonulásra, amikor a pusztában volt 40 napot, hogy hozzá hasonlóan mi is többet imádkozzunk, rendezzük lelkünket, kapcsolatainkat erősítsük Isten és környezetünk felé.

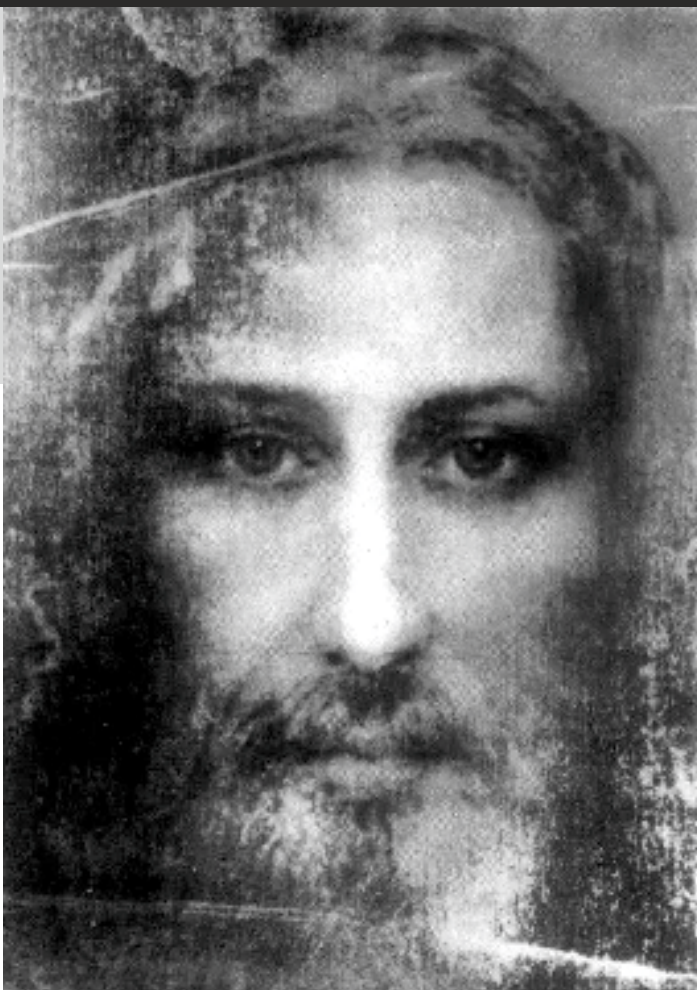
Jézus mondta, „aki engem lát, látja az Atyát is”. Amikor szentségimádáskor az Oltáriszentséget szemléljük, Ő bár láthatatlanul, de jelen van. A szentmisében Úrfelmutatáskor igenis tekintünk Rá, az út menti kereszteknel pedig – lehetőség szerint - vessünk keresztet. Ezek mind-mind kis cselekedetek, de nagy jelentőséggel bírnak.

Érdemes Jézusra tekintenünk, mert tekintete mindig irányt ad és segíti üdvösségünket. A Szent Arc tiszta tekintet, a lélek tükre, és helyreállítja bennünk Isten képét. Ezért imádkozzuk: „tisza szívet teremts bennem Istenem, és az igaz lelket újítsd meg bensőmben. Minden Általad történjék bennem és Érted, a Te Dicsőségedre és Irántad való szeretetből. Ámen.”

A SZENT ARC TÖRTÉNETE, HAGYOMÁNYA

Veronika a meggyötört Krisztus keresztvitele útján letörölte a szenvedő Jézus arcát, és a kendőjén csodálatosan megjelent Jézus arcának képmása. Veronika később átadta a relikviát I. Kelemen pápának (Szent Péter harmadik utódjának). a következő három évszázadon keresztül a kendőt a római katakombákban őrizték az ókori keresztényüldözések idején. Egy idő után, a Szent Kendő Szent Péter sírja fölé lett kihelyezve. A Szent Kendő relikvia azóta is ott maradt, hosszú évszázadokon keresztül.

Léon Papin Dupont a "Szent Arc apostola" (1843-1847) - A Szent Péterről nevezett Mária,

karmelita nővér, (Tours, Franciaország), Jézustól komoly kinyilatkoztatásokat kapott. Jézus azt kívánta, hogy az egész világon valósuljon meg az Ő Szent Arcának tisztelete.

Azt a célt fejezte ki ez az áhítat, hogy elégtételt nyújtson az istenkáromlásokért és az istentelen beszédekért, a vasárnapok megszenteltségénekért, melyek világszerte elterjedtek, ugyanakkor olyan eszközként lett ez az áhítat alapítva, amelyen keresztül mindannyian Isten elé vihetjük szándékainkat, bármit, amit csak szeretnénk. Az áhítat melyet a Mi Urunk nyilatkozott ki Szent Péterről nevezett Mária nővérnek, elsősorban az Arany Nyílvevő Ima és a Szent Arc litánia imádkozását foglalta magába. Ugyanakkor e tisztelet részeit képezik még további imádságok, mint rózsafüzérek, vagy imaláncok; valamint a

Szent Arc Kereszt viselése, amelybe a következő szavak vannak belevésve: "Áldott legyen az Isten nevel!", és „Távozz Sátán” a hátlapon.

1848 - Szent Péterről nevezett Mária nővér a szentség hírében halt meg július 8-án. Csak kevéssel a halála előtt volt képes továbbítani adatokat és részletek az ő öt éves kinyilatkoztatásairól a helyi Tours-i püspöknek. Még lehetősége volt megosztani az információt egy barátjával, egy nyugdíjas Tours-i ügyvéddel, akit Leon Papin Dupontnak hívtak, és akit később a "Szent Arc apostolának" neveztek.

1849 - Röviddel Szent Péterről nevezett Mária nővér halála után, IX. Piusz pápa nyilvános imákat rendelt Róma minden templomában, hogy kiengeszteljék Isten irgalmasságát a Pápai Államra, az akkortájt kezdődött forradalmak következtében. Ennek részeként három napos kihelyezésre került Veronika kendőjének ereklyéje, ami nyilvános tiszteletre lett kitéve a Szent Péter bazilikában. A kiállítás harmadik napján csoda történt: a Mi Urunk kendőn lévő Arc nagyon világossá/különössé vált, és lágy fényben ragyogott. A csoda láttán a Bazilika kanonokjai elrendelték a harangok megszólaltatását, ami felkeltette az emberek érdeklődését. A csoda három órán keresztül tartott, amelyet tanúsít az apostoli jegyzőkönyv, amely az esemény folyamán készült. Ugyanakkor a vatikáni Bazilika előjegyzési naplójában is feljegyezték. Még aznap este pontos másolatok készültek a kegyképről, amelyeket hozzá érintettek Veronika kendőjének ereklyéjéhez, a valódi kereszthez, és a lándzsához, amely átszúrta Krisztus oldalát, amelyet aztán később külföldre küldtek. Az ezt követő években a Vatikánban még számos képet készítettek hasonló módon, melyeknek egy részét szintén külföldre küldték.

1849-1876 - Leon Papin Dupont is kapott egy ilyen Vatikánban készült Szent Arc ereklyét, amelyet elhelyezett a nappalijában egy köpenyre, és a tisztelet jeleként folyamatosan petróleumlámpa égett előtte. Kezdetben egyedül imádkozott a kép előtt a barátaival (az Arany Nyílvessző imát és a Szent Arca litániát) és az ismerőseivel. Nem sokkal ezután csodás gyógyulások történtek, ismerősei körében, akik megkenték önmagukat a Szent Arc kép előtt lévő lámpa olajából. Mivel a csodák megismétlődtek, Leon Dupont szalonja

hamarosan zarándokhellyé vált és a híre keresztülszaladt egész Franciaországban. Ezek a csodák mintegy harminc évig ismétlődtek egészen Leon Dupont haláláig. Ezért IX. Piusz pápa úgy találta, hogy valószínűleg Leon Dupont a legnagyobb csodát létrehozó az Egyház egész történetében. A tény, hogy ilyen sok komoly csoda történt ezen áhítat által, bizonyítja a Szent Péterről nevezett Mária nővérnek adott kinyilatkoztatások hitelességét.

1877 - Leon Dupont halála után, az otthona a Szent Oratórium otthonává vált.

1855 - Jézus Szent Arcának tisztelete mindig létezett az Egyházban ilyen vagy olyan formában, és a revelációk és a tisztelet által történt csodák odavezettek, hogy XIII. Leo pápa megalapította Jézus Szent Arcának Főkonfraternitását, az egész világra.

1885-1897 - Jól ismert tény, hogy Lisieux-i (kis) Szent Teréz és a családja regisztrált tagja volt az Szent Arcot Engesztelő Főkonfraternitásnak (Tours, Franciaország). Kis Szent Teréz nagyon tisztelte Jézus Szent Arcát, ezért is olvasható gyakran a szerzetesi nevének elején a Gyermek Jézusról nevezett után a „Szent Arcról nevezett” név.

1910. április 27. - X. Piusz pápa engedélyezte Jézus Szent Arca ünnepét a Franciaországban található Cambrai egyházmegye számára.

1945 - XII. Piusz pápa engedélyezte a Szent Arc érmet, a Mária Pierina nővérnek adott magánkinyilatkoztatások végett, hogy a Szent Arc érem, a Szent Arc tisztelet részeként mihamarabb terjedjen el.

1958 - XII. Piusz pápa Húshagyó keddet Jézus Szent Arcának ünnepévé nyilvánította.

Napjainkban a Jézus Szent Arca iránti tisztelet háttérbe szorul. Az I. világháború környékén a Szent Péterről nevezett Mária nővérnek adott revelációk, melyekben a Mi Urunk rendkívüli jelentőséget és kiemelkedő fontosságot tulajdonít e tisztelet elterjedésének az Isten haragjának lecsillapításában, és az Isteni Igazságosság feltartóztatásában napjaink gonoszsága miatt, és megoldást jelent a családokban akadályokat jelentő problémákra.

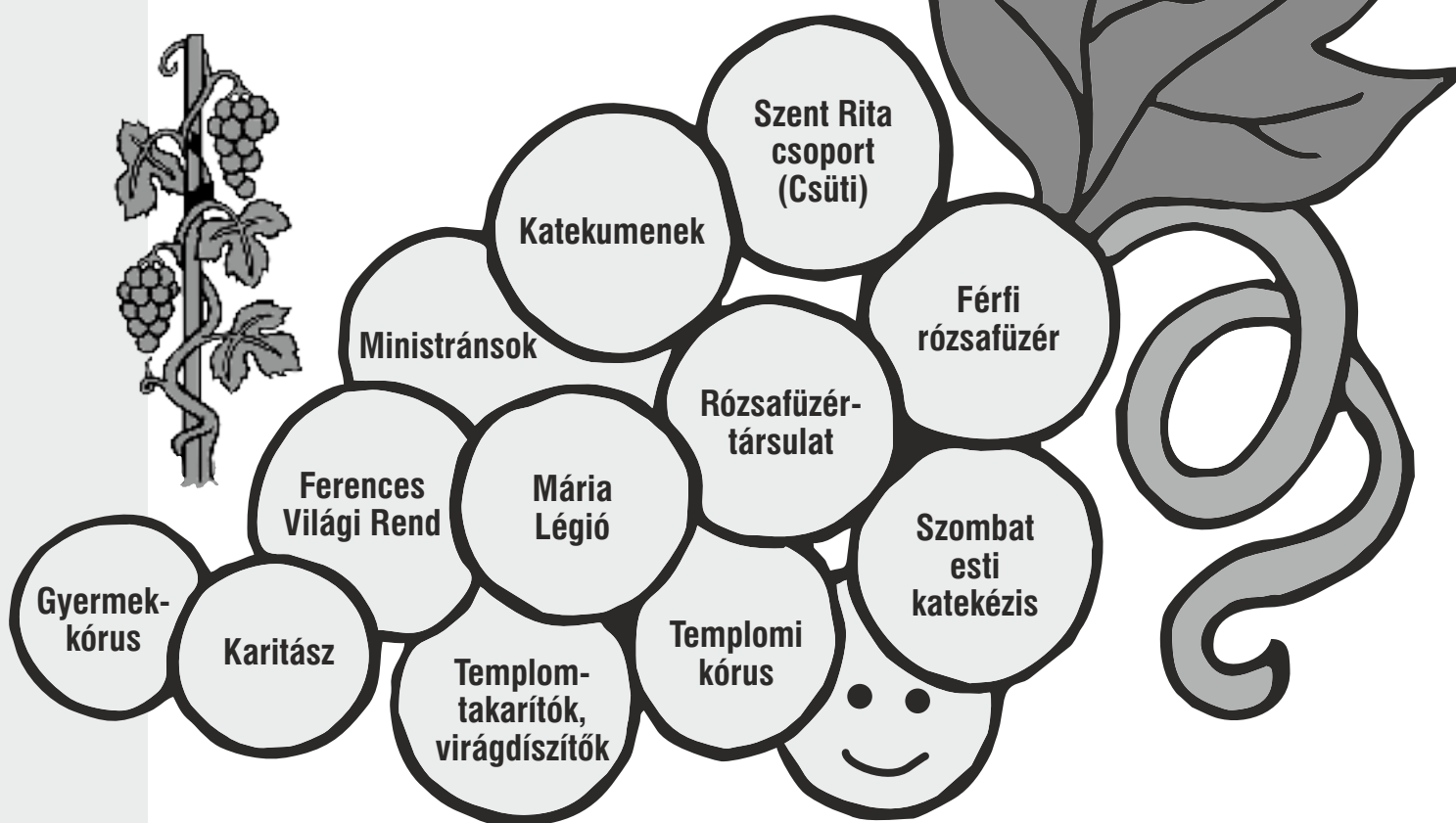
Grácián Testvér

Templomunk csoportjai

Plébániai közösségeink vezetőivel az elmúlt vasárnap Jézus Szívébe való felajánlást tettünk, hogy a hozzájuk tartozó tagokkal együtt keressék és megtalálják a jó Isten szándékát és akaratát. Ezáltal bekapcsolódhatnak templomunk vérkeringésébe, ami elsősorban Isten dicsőítésére és szolgálatára irányul.

Hála Istennek, jól működnek a meglévő csoportok, és lefedik azokat a területeket, amelyek a Plébánia áldásos működését hivatottak szolgálni.

Szeretném megtartani, fenntartani és erősíteni a feladatkörökhöz kapcsolódó jelenlegi közösségeinket.

Fatimai felajánló ima Jézus Szent Szívének

Uram Jézus Krisztus, Szent Szívednek ajánlom magamat és egész életemet (a mai napomat), az egész családomat, minden cselekedetemet, munkámat, imádságomat, örömömet és szenvedésemet, hogy azzal, ami vagyok, és amim van, Neked szolgáljak, Téged dicsőítselek és szeresselek. Egészen Tied akarok lenni, mindent irántad való szeretetből akarok tenni. Nem akarok semmit sem birtokolni, semmit sem tenni, ami nem kedves Előtted. Semmisíts meg bennem mindent, ami Neked nem tetszik. Legyen egész életem Tied, aki előbb szeretted engem. Légy Uram üdvösségem oltalmazója, erősségem gyengeségemben, segíts hűségesen kitartani.

Szelíd és jóságos Szív, add meg a végső bűnbánat kegyelmét, légy menedékem halálom óráján és vezess be orszáodba.

Szeretettel teljes Szív, benned van minden bizalmam. Gyengeségem és bűnösségem miatt jogosan félhetek ítéletedtől, de szerető Szívedtől remélhetek is minden kegyelmet. Önts szívembe tiszta szeretetet, hogy Téged soha el ne felejtselek, és Tőled soha el ne szakadjak! Ámen.

Oltalmad alá futunk

Élménymegosztás „A názáreti Mária” c. könyvről 2. rész

Akit szeretünk, azt jobban meg akarjuk ismerni. A fatimai jelenés 100. évfordulója alkalmából elkezdtem olvasgatni a meglévő könyveimet. Ebből első volt Michael Hesemann: A Názáreti Mária című műve. Ennek olvasása közben belső késztetést éreztem arra, hogy ezt az élményt megosszam mindazokkal, akik szeretik a Szűzanyát.

Menekülés

A bölcsek látogatásuk és hódolatuk után az angyal szavára más úton tértek vissza hazájukba. Az öreg és beteg Heródes súlyos üldözési mániában szenvedett, és eszét veszítve féltette hatalmát egy kisdedtől. Ekkor kezdett beteljesedni Simeon jövendölése Máriáról: „a te lelkedet is tör járja át” (Lk 2,35).

Ismét az angyal szavára a Szent Család azonnal menekülni kényszerült, mentve a Gyermekeket. Egyiptomban sem lehetett nyugalomuk, mert a betlehemiak észrevették a „szökést”, és Heródes katonái keresték őket. Sok zsidó közösség élt ott, mint menekült, de kémeik mindenhol voltak.

III. Shenouda pátriárka 2000-ben hitelesítette a vándorlás útvonalt, mely mintegy egy évig tarthatott. A legtöbb településen csupán egy-négy napot tölthettek el.

Heródes halála után ismét az angyal szavára térhettek haza.

„Mária számára a menekülésnek vége lett, de a Fiáért való aggodásnak nem. Súlyos évek álltak előtte; harminc addig, amíg Fia megkezdte nyilvános működését, azután három, melyek alatt az evangéliumot hirdette, és mindössze három napra volt szüksége, hogy örökre legyőzze a halált...”

Tör és kereszt

„Amikor Mária Jeruzsálem kapui előtt a Golgota dombján Jézus kereszttje alatt állt, a korábbi évek gyorsított filmként perregtek le lelki szemei előtt. Elmondhatatlan volt a kontraszt az első idők ébredő reménye és a legnagyobb fájdalom, a teljes kétség jelen pillanata között.” Emlékezett a Simeontól kapott próféciára: „Sokak romlására és föltámadására lesz ő Izraelben jel, melynek ellene szegülnek – s a te lelkedet is tör járja át” (Lk 2,34-35)

Jézus Názáretben csendben, feltűnés nélkül, isteni mivoltát rejtve élt. Lukács egyetlen esetről számol be ebből az időszakból; a tizenkét éves Jézus a jeruzsálemi zarándoklaton. Mária is velük ment a szent helyhez kötődő jámborságból. A visszaúton nem találták Jézust. A három nap távollét utalás a húsvéti kereszttáldozatra. Hazatérvén Jézus engedelmeskedett Máriának és Józsefnek.

Mit jelentett Máriának ez a harminc év? Isten lakott a házá-

ban. Ő szülte, táplálta, gondozta, karjaiban tartotta. Láta a gyermeket és ifjút, hogyan növekszik bölcsességben és kedvességben az Atya és az emberek előtt (vö. Lk 2,51-52). Közben a világ sóvárogva várakozott, nem is sejtve, hogy a názáreti kis barlanglakásban már köztünk él a Megváltó és mindnyájunk édesanyja.

A kánai mennyegzőn Mária észrevette a hiányt: elfogyott a boruk. Nem kért, csak rámutatott egy hiányra, felszólító hangszúllyal, ahogyan csak az anyák tudnak kérni. Mária ekkor vált közvetítővé és szószólóvá. „Tegyétek, amit mond!” (Jn 2,6) Ezek az üdvösségre vezető szavak ma is hangzanak.

Jézus asszonynak szólította anyját. Nekünk ez nyersen hang-

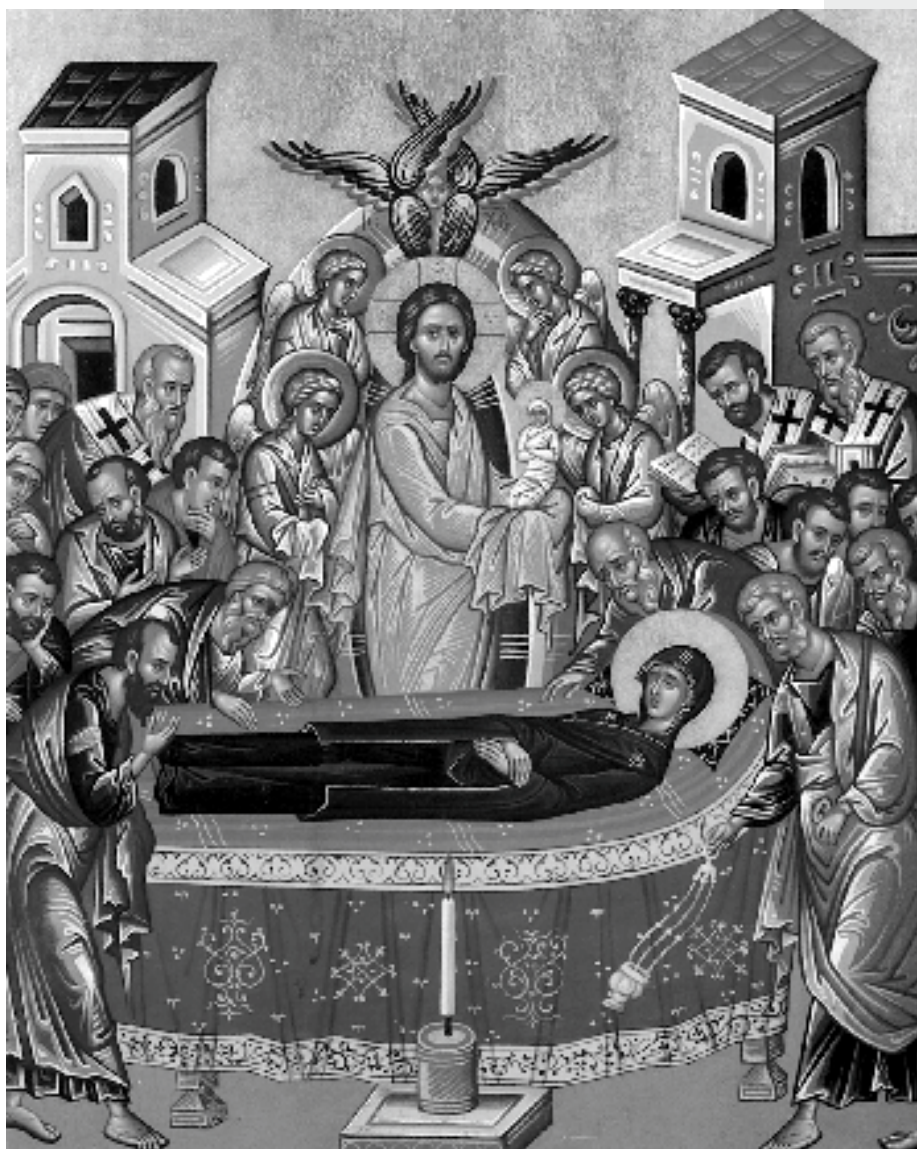
zik, a héberben azonban ez a megszólítás tiszteletteljes, udvarias és távolságtartó. Jézus ekkor már elhatározta magát a családi kötelékektől, hogy egyedül mennyei Atyja akaratának engedelmeskedjen. A keresztről is asszonyának szólította anyját.

Mária szívét újból és újból tör járta át, mikor látta és hallotta, milyen sokan, elsősorban a vezetők utasították el a Fiát. Le akarták taszítani a szikláról, kelepcebe akarták csalni, támadták és vádaskodtak ellene. Szenvedése akkor volt a legnagyobb, amikor a vérszomjas csöcselék halálát követelte Pilátustól, és Mária ott állt a kereszttal. Utoljára próbált némi vigaszt és erőt adni Fiának a világtörténelem legsötétebb órájában. Ekkor bízta Jézus az Egyházat Máriára, akinél a legjobb kezekben van.

Örülj Mária

János, a szeretett tanítvány, magához vette Máriát, és gondoskodott róla. A Tizenkettő kollégiumának imádkozó és szerető szíve lett. Közvetve tudhatjuk, hogy először neki jelent meg Jézus. A mennybemenetel után „az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt egy szívvel-lélekkel állhatatosan imádkoztak” (ApCsel 1,14).

A Szentlélek eljövetele után naponta együtt imádkoztak a templomban, az ételt pedig örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz (vö. ApCsel 2,46). Mária öröme teljes volt. Látta megvalósulni Fiának művét, látta növekvő Egyházat, őt pedig tisztelettel és szeretettel vették körül.

Mária égett a vágytól, hogy viszontláthassa Fiát. Mintegy 60-65 éves lehetett, amikor elszenderült. Teste nem láthatott romlást, mivel büntelen volt. Miután illő módon eltemették, megérkezett Tamás apostol, de akkor már üres volt a sír. Mária szeretetben hozta Istent a világba, mert korábban Isten szeretete fogant meg benne. Az ő halála elszenderedés, mert az egészen tiszta és tökéletes szeretet nem halhat meg. A testestől-lelkestől mennybevitelt, melyben Mária részesült, az ő Fia nekünk is ígéri. Egykor minket is magához fog emelni. Addig

pedig a Szűzanya Pártfogónk, Szószólónk a könnyek e sötét völgyében, Reményünk és Világosságunk. Mindig anyánk volt, és örökké az lesz.

A legrégebbi ima, amit megtaláltak, 202-205 között keletkezett. Eredeti formája így hangzik:

„Irgalmasságod alá menekülünk, Istenszülő. Sírásunkat ne vedd meg a bajban, hanem ments meg minket a veszedelemben, te egyedül Tiszta, egyedül Áldott.”

im

Theresa Aletheia Noble FSP nővér

Öt kísértés a nagybőjtben

Több kísértést érzel, mint egyébként? Ez gyakran együtt jár a nagybőjttel. „Ezt mondta erre az Úr a sátnak: »Nos, a kezedbe adom mindenét, amije van; őrá azonban ne nyújtsd ki kezedet!» (Jób 1,12). Nem tudom, mások hogy vannak ezzel, de én magam, amióta visszatértem az Egyházhoz, gyakran úgy érzem magam nagybőjtben, mint Jób. Mintha ilyenkor az Isten lecsatolná a pórázt az ördögről – a lelki életemben rendszeresen összekavarodik minden a nagybőjtök idején.

Jézus kísértést szenvedett a sivatagban. És a nagybőjt a sivatag ideje. A Katekizmus szerint: „A negyven napos böjti idő által az Egyház minden esztendőben egyesül Jézus misztériumával a pusztában” (KEK 540). Vagyis észszerűnek tűnik, ha mi is több kísértést élünk át ilyenkor. Isten azonban nem enged meg semmit, amit nem tudna javunkra fordítani; még a kísértéseket és a gonosz támadásait is fel tudja használni megtérésünk, átalakulásunk és szentségünk érdekében.

Az alábbiakban leírok néhány támadástípust, melyeket megtanultam felismerni, és néhány ezekre adható választ, amelyek számomra hasznosnak bizonyultak.

1. A szétszórtság kísértése

„A szív tisztasága: az egy dolognak az akarása.” (Kierkegaard)

Nagybőjtben nagyon könnyen belesodródunk abba, hogy túl sok dologba kezdünk bele – vagy egyáltalán nem teszünk semmit. A gonosz azt akarja, hogy vagy belefulladjunk a lemondásokba, a bűnbánatba – vagy pedig megijedjünk mindjárt az elején, és feladjuk. Holott valójában Istenről kellene hogy szóljon ez az idő, nem a mi cselekedeteinkről, bármilyen jószándékúak is legyenek.

Jobban tesszük, ha megkérjük Istent, segítsen meglátni azt a kulcsfontosságú dolgot, amire összpontosítanunk kell a nagybőjt alatt, és min-

den kudarcunk ellenére kérni Őt, adja kegyelmét, hogy ki tudjunk tartani.

2. A megítélés kísértése

„A büszkeség tette ördöggé az angyalokat; az alázat teszi angyalhoz hasonlatossá az embereket.” (Szent Ágoston)

Ha természetünkéből fakadóan fegyelmezettebbek vagyunk, és erősebb az akaratunk, mint a körülöttünk élőknek, akkor nagy a kísértés, hogy a nagybőjtöt azzal töltsük, hogy a saját vállunkat veregetjük, és számunkra kedvező összehasonlításokat teszünk magunk és mások között. Ez pontosan az, amit az ördög akar. Azt akarja, hogy azt gondoljuk: jobbak vagyunk másoknál, és egyre önteltebbé váljunk – noha éppen ezt kellene megbánnunk a bőjtben.

Ha hajlamosak vagyunk erre, vagy valamiért éppen ezt tapasztaljuk meg ebben a negyven napban, a legjobb ellenszer, ha olyan vezeklést választunk, amelyet nagyjából lehetetlen tökéletesen végrehajtani, és amely megingatja önteltségünket. Ez segít rádöbben, hogy a nagybőjt nem arról szól, hogy milyen tökéletesek vagyunk. Hanem arról, hogy még az Istentől kapott talentumainkkal együtt is bűnösök vagyunk, és nagyon is rászorulunk irgalmára.

3. Az önjobbítás kísértése

Nagybőjtben könnyű belecsúszni abba, hogy az egész csak arról szóljon, hogy lefogyjunk, vagy hogy leszokjunk néhány rossz szokásunkról, ahelyett hogy Istenhez kerülnénk közelebb. És a gonosz nagyon szeretné, hogy a nagybőjt kizárólag rólunk szóljon – ám nem ez ennek az időszaknak a célja.

Mint Anthony Gerber, a Saint Louis-i Főegyházmegye papja írta: „A nagybőjt arról szól, hogy csúful elbukunk. Eljutunk a harmadik hétig, a szeretet szögeit és töviseit választva... Aztán eláruljuk Jézust néhány ezüstért, a kényelemért, az önzésért és önszeretetért. És abban a pillanatban térdre hullasz, égnék emeled kezdet, és azt mon-

dod: »Uram, nem bírom ezt egyedül megtenni! Segíts nekem! Olyan nehezemre esik szeretni!«

Általában könnyen szeretjük önmagunkat, és nehezünkre esik szeretni másokat. Ezért fontos, hogy úgy válasszuk meg a vezeklés módját, hogy az növeljen minket az önzetlen szeretetben.

4. A megosztás kísértése

„Honnan jön a megosztás? A gonosztól! A megosztás a gonosztól származik. Kérlek benneteket, meneküljete a belső harcoktól!” (Ferenc pápa)

A megosztás az ördög egyik kedvenc szerszáma, gyakran előveszi a szerszámosdobozából. Imád a keresztények közé állni, és rivalizálást, zűrzavart, féltékenységet, haragot, üldözési mániát kelteni. A gonosz azt akarja, hogy más keresztényekben ellenséget lássunk, ahelyett, hogy felismernénk: egyetlen ellenség van közöttünk, az pedig maga a gonosz (és mi magunk, ha hagyjuk, hogy működjön bennünk).

Ugyhogy, amint az várható, a nagyböjtben esetleg megpróbálkozik azzal is a gonosz, hogy megosztást szítson a keresztények között: otthonainkban, plébániáinkon, vagy akár online. Ha online olvasol valamit, jó kérdés lehet a böjtben (de valójában bármikor): „Segít ez az írás abban, hogy jobban szeressem keresztény testvéreimet, vagy megosztáshoz vezet?”

A legfelsőbb bíróság nemrég elhunyt bírója, a katolikus Antonin Scalia egyszer azt mondta: „Elgondolásokat szoktam támadni. Nem embereket.” Ez a hozzáállás erős egyéniségre vall. És egy olyan különbségtétel, amely egyre inkább ki-
veszőben van társadalmunkból. Ha mindaz, amit

online olvasol vagy írsz, másokat támad, ahelyett, hogy a keresztény szeretetben való egységért tenné, akkor előfordulhat, hogy az ördög eszköze, melyet arra használ éppen, hogy téged (és másokat) megakadályozzon a lelki életben való növekedésben.

5. Az elkedvetlenedés kísértése

„A kísértések, csüggedés és nyughatatlanság olyan portéka, amelyet az ellenség kínál.” (Pio atya)

A gonosz semmit sem szeret jobban, mintha elérje, hogy mi is pont olyan nyomorultak legyünk, mint ő maga. Tudja jól, hogy ha bátortalannak érezzük magunkat, ha elkedvetlenedünk, akkor valószínűleg kevésbé működünk együtt Isten kegyelmével. Ezért nagyböjtben előfordulhat, hogy megkísért minket: arra indít, hogy elhagyjuk a böjti időszak bűnbánó lelkületét. Esetleg azt érezteti, folyton elbukunk, és úgyse megy ez nekünk. A valóság az: senkinek sem megy. Ha azt hiszed, neked igenis megy – akkor nem a megfelelő bűnbánati formát választottad.

Így aztán ha elbátortalanodunk, ha kedvünket veszítjük, az kiváló alkalom arra, hogy hangos örömkialtásokkal megköszönjük Istennek, hogy megmentett minket a középszerűségtől és a bűntől. Nincs értelme elmerülni a kedvetlenségben, ha valóban hiszünk az evangélium üzenetében. Még nagyböjtben is tudjuk, hogy Jézus nem csak meghalt, hanem fel is támadt, és az öröm és kegyelem számunkra is elérhető, hogy átalakuljunk. Köszönet érte Istennek.

(Forrás: Magyar Kurír)

Hirdetések

- Minden csütörtökön és pénteken egész napos Szentségimádást tartunk a Szent Ferenc kápolnában.
- Nagyböjt keddein az esti szentmise után Medjugorjei fél órás imaestet tartunk a templomban.
- Péntekenként délután 5 órakor keresztúti ajtatosságot végzünk.
- Március 11-én, Szent József ünnepére készülve kilencedet kezdünk délután 5 órakor a Szent

Ferenc kápolnában.

- A húsvéti ünnepre való felkészülésként a **nagyhét elején (hétfő-kedd-szerdán)** az esti szentmise keretében P. Bárány Ottó szombathelyi ferences káplán triduumot tart templomunkban. Délután 5 órától gyónási lehetőség.
- Április 1-jén, első szombaton Búcsúszentlászlóra zárándokolunk.

MINDSZENTY 125 - GYALOGOS ZARÁNDOKLAT CSEHIMINDSZENTRE

Szeretettel várjuk a résztvevőket 2017. április 1-jén Mindszenty bíboros születésének 125. évfordulója alkalmából Csehimindszentre induló zárándoklatunkra. Táv kb. 38 km.

Program:

Indulás gyalog 6.00 órakor az iskola udvaráról. Indulás kerékpárral 14.00 órakor a Mária Magdolna Templom elől. Csatlakozási lehetőségek a gyalogos zárándoklathoz: Pókaszeptek - 11,30, Béraltavár - 14,00, Csehimindszent játszótér - 15,30. Szentmise 18,00 órakor a csehimindszenti templomban, melyet Márfi Gyula veszprémi érsek atya celebrál. Jelentkezni: 2017. március 24-ig az iskola titkárságán (92/310-195) vagy Horváth Csabánál (30/962-1338).

Szeretettel vár mindenkit a Mindszenty Iskola szülői munkaközössége.

Anyakönyvi hírek februárban

Kereszteltek:

Lőrincz Fernanda Mária

Házassultak: -

Elhunytak:

Szabó József, Göncz Istvánné/Cseh Magdolna,
Kolonics István, Lévai Jenőné/Bagladi Emma,
Kustán Lászlóné/Taliga Margit,
Bukta Györgyné/Tamás Piroksa,
Góczán László, Varga Istvánné/Kaczor Magdolna,
Nátrán Gyuláné/Hencz Anna,

Horváth Istvánné/Bajor Teréz,
Szathmáry György Jánosné/Garamvölgyi
Zsuzsanna, Leopold Ferenc,
Dr. Fekete Miklósné/Lukács Edit Ágnes,
Juhász Lászlóné/Kilár Judit,
Görcsi Istvánné/Takács Sarolta,
Lenk Ferenc, Kovencz Ferenc,
Kovencz Jenőné/Németh Márta,
Boronyák Vendelné/Sümeicz Erzsébet,
Kocsis Ágnes Anna

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja
8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM
Szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre, RITEND Bt.

Ára: 200 Ft

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

web: www.ferencesekzeg.hu